

BIULETYN BAŁTYCKI

WILBI

Nr.

Wilno, dnia 28 marca 1933 r.

110.

T r e ś ć n u m e r u :

LOTWA.

1. "Pehdeja Brihdi" o wstrzemięźliwości Litwy w stosunku do związku bałtyckiego. - 2. Pismo niemieckie w Rydze o stosunku Niemiec do państw bałtyckich. 3. Niemiecka nota protestu przeciwko artykule "Socjaldemokrata" o Goeringu. 4. "Brihva Zeme" o Łoteńskiej polityce wewnętrznej. 5. Nowy Łoteński minister Spraw Zagr. o sprawach swego resortu.

ESTONJA:

1. Zezwolenie na wolną sprzedaż alkoholu. 2. Nowy konsul generalny Estonji w Leningradzie. 3. Eksport bekonów. 4. Wywiad estońskiego attaché rolniczego w sprawie możliwości eksportu. 5. Bank Estoński w okresie 7 - 15 marca.

--§--

LOTWA: 1. "P e h d e j a B r i h d i" o w s t r z e m i ę ź l i w o ś c i Litwy w stosunku do związku bałtyckiego. "Pehdeja Brihdi"/Nr. 70. III. 1933/ Art. p. t. "Bezmyślność":

Wydaje się, że to bezmyślność popycha państwa bałtyckie do ruchu ośrodkowego. Ma się powtórzyć smutną grę, jaka miała miejsce przed 700-let laty, kiedy kraje bałtyckie nie stawiały swym wrogom wspólnego oporu, a pozwoliły sobie ujarzmić.

Zwłaszcza nieprzemysłaną politykę prowadzą obecnie Litwini. Półurzędówka ich "Liet. Aidas" polemizuje z Łotwą co do nowych terytoriów, jakich zdaniem Łoteńskiem, związek bałtycki nie mógłby dla Litwy zdobywać. Litwini nie rozumieją, że stwarzanie związku dla zdobywania nowych terytoriów jest międzynarodowym nonsensem prawnym. Półurzędówka litewska uważa prowincjonalne miasto Wilno za klucz do związku państw bałtyckich i chce zainteresować tą lokalną sprawą Finlandję, a nawet Skandynawję.

Sądzić należy, że politycy litewscy wiedzą, że Piłsudski chętnieby oddał Wileńszczyznę Litwie, gdyby ta ostatnia wyrzekła się swej germanofilskiej polityki. Jednak w obecnych warunkach Polska nie może dopuścić, by Wilno znalazło się w rękach litewskich i by wpływ niemiecki dotarł do granic rosyjskich.

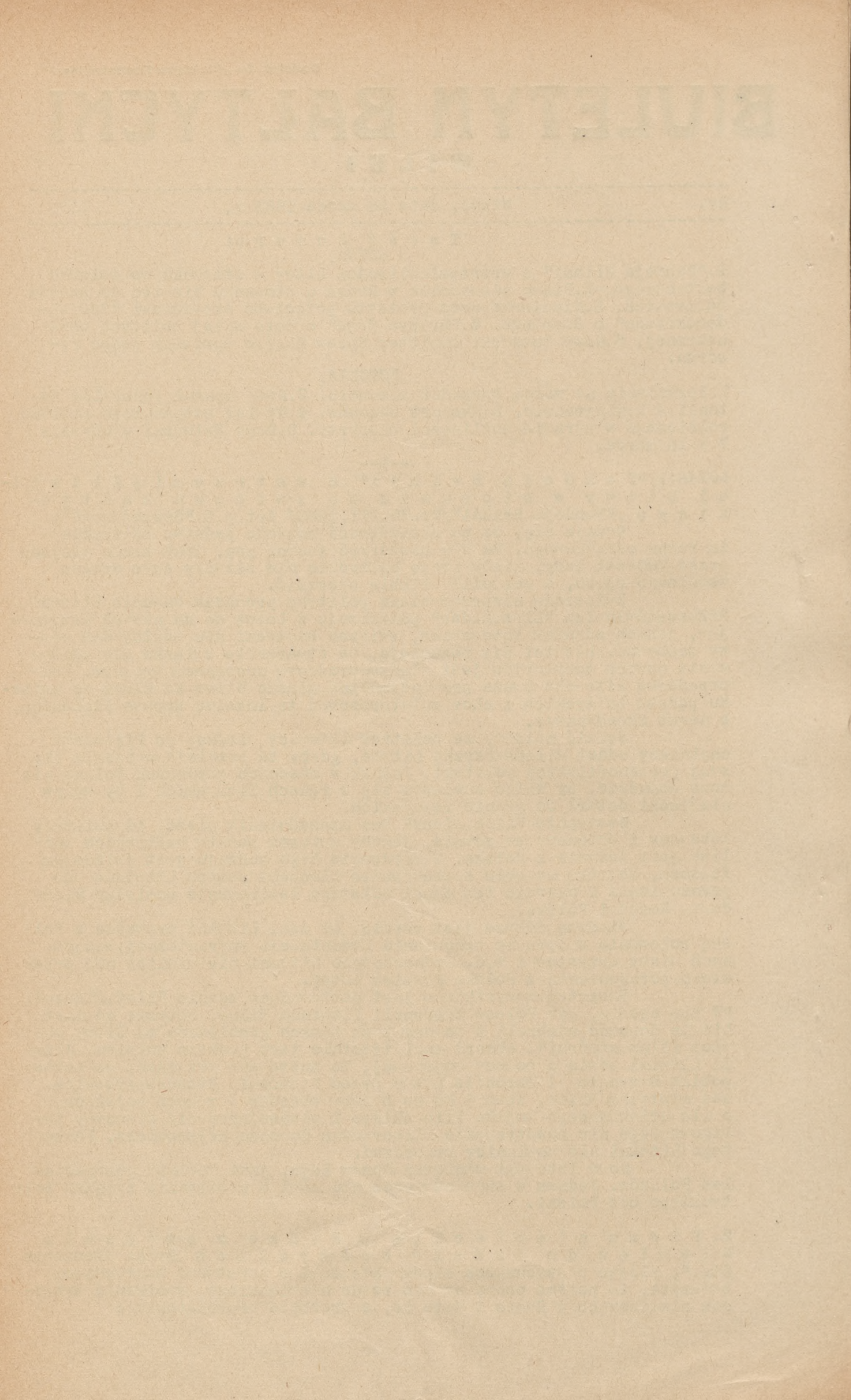
Następnie "Liet. Aidas" bez uzasadnienia pisze, iż politycy Łoteńscy i estońscy są zdania, jakoby związek państw bałtyckich możliwy jest jedynie z Polską. Twierdzenie tego rodzaju jest świadomym fałszem, mającym na celu zamaskowanie niechęci samych Litwinów do porozumienia i ukrycia ich chęci dalszego lawirowania pomiędzy Niemcami, Rosją i Polską.

Wiadomą dobrze jest rzeczą, iż sami Litwini prowadzą z Polską rokowania w sprawie wznowienia komunikacji pogranicznej, wzajemnych wizyt artystów i t. d. Jednocześnie Litwini nie mieliby nic przeciwko porozumieniu z Polską kosztem Łotwy.

Szczytem wszystkiego jest następujące zdanie "Liet. Aidasa": "W tym czasie, gdy Polacy zagarnęli Litwinom Wilno, Łotysze zamiast Litwie pomoc odebrali z pomocą tych samych grabieżców od Litwy powiat iłkukszański". Absurd taki istotnie jest godzien podziwu. Jeżeli Litwini mówią o pomocy wojskowej, to muszą oni przyznać, że Łotwa pobili Bermonta i obroniła Litwę przed Niemcami. Przedewszystkiem zaś nie tylko Wilno, lecz i Komo byłoby obecnie w rękach polskich, o ile uciekającego wojska litewskiego i posuwającej się ofensywy Żeligowskiego nie powstrzymała historyczna depesza Mejerowicsa. Faktu tego Litwini nie powinni przyznać.

Nowy Łoteński minister Spraw Zagr. jest wielkim przyjacielem Polaków. Jednak w swem oświadczeniu mówi o utworzeniu związku bałtyckiego bez Polski.

2. P i s m o n i e m i e c k i e w R y d z e o s t o s u n k u Niemiec do państw bałtyckich. Ryska "Deutsche Ztg.", pisząc o stosunkach między Niemcami a państwami bałtyckimi twierdzi, iż polska ocena nowego rządu niemieckiego, spotkanie wyborców niemieckich w Rydze i Mitawie, a wreszcie prowokatorskie

posunięcia przeciwko narodowym socjalistom w Estonji świadczą o bezsilności i zamieszaniu, jakie zapanowały w sferach politycznych państw bałtyckich w związku z wypadkami niemieckimi. Tymczasem Niemcy są jedynym mocarstwem, które poważnie się interesuje egzystencją państw bałtyckich. Okoliczność, że po 1918 r. Niemcy nie zdołały prowadzić aktywnej polityki wschodniej, nie daje jeszcze podstawy do przypuszczenia, iż nowy rząd niemiecki polityki tej się wyrzeknie.-

3. Niemiecka nota protestu przeciwko artykule Łowi "Socjaldemokratsa" w "Pehdeja Brihdi" /Nr.90.III.1933/: W związku z artykułem "Socjaldemokratsa" gwałtownie atakującym rząd hitlerowski, poseł niemiecki w Łotwie dr. Martius zgłosił na ręce rządu Łotewskiego notę protestu.

4. "Bihva Zene" o Łotewskiej polityce wewnętrznej. "Brihva Zene" /z 24.III.1933/: Jakiegokolwiek próby wprowadzenia w Łotwie dyktatury są igraniem z ogniem. Uwaga taka nasuwa się w związku z odczytem Ulmanisa, z którego możnaby wnioskować, iż są na Łotwie ludzie, tęskniący do dyktatury.

5. Nowy Łot. minister Spraw Zagr. o sprawach swego resortu. "Siegodnia" /Nr.86.III.1933/: Nowy Łotewski minister Spraw Zagr. Salnais udzielił 28 marca wywiadu prasowego na temat spraw jego resortu:

Każde państwo winno dokładać wysiłków w kierunku stworzenia powszechnego pokoju. Łotwa może to robić w dwóch kierunkach: 1/ współpracując z konferencją rozbrojeniową i 2/ biorąc udział w pracy nad stabilizacją polityczną w najbardziej do Łotwy zbliżonej części Europy, a w pierwszym rzędzie, dążąc do najściślejszej współpracy z dwoma pozostałymi państwami bałtyckimi: Estonją i Litwą. Mimo pełnego sceptycyzmu, a nawet niechęci czy przeciwdziałania pewnych sfer Łotwa nieustannie będzie kroczyć po drodze, którą dyktuje sytuacja polityczna Łotyszów. Nie mniejsze znaczenie ma przyjazna współpraca ze wszystkimi pozostałymi przylegającymi do morza Bałtyckiego państwami, z którymi zresztą dotychczas łączyły Łotwę jak najlepsze stosunki.

Jeżeli chodzi o Polskę, przed Łotwą leży zadanie uregulowania stosunków gospodarczych. Podobne zadanie czeka Łotwę, jeżeli chodzi o stosunki z Rosją Sowiecką. Co się tyczy Niemiec, które mają dla Łotwy znaczenie przede wszystkim z punktu widzenia gospodarczego, rząd zamierza rozwijać stosunki w dotychczasowym przyjaznym duchu. Nie należy stwarzać groźby dla dobrych sąsiedzkich stosunków z państwem niemieckim. Tem niemniej Łotwa z największą uwagą będzie śledziła za zmianami politycznymi w Niemczech.

Zadania polityki zagranicznej Łotwy w Europie zachodniej dyktowane są w wysokim stopniu względami gospodarczymi. Chodzi bowiem o znalezienie rynków zbytu dla eksportu łotewskiego w Anglii, Belgji, Francji i Holandji. W najbliższym czasie oczekiwać należy podjęcia rokowań z Anglią, które zostały rozpoczęte już w początkach r.b. Nie jest wykluczone, iż odbędą się również rokowania z Niemcami. Jeżeli chodzi o światową konferencję gospodarczą, przyjmie w niej Łotwa jak najczynniejszy udział. Co się tyczy długów wojennych, wypadnie Łotwie prowadzić rokowania z rządem amerykańskim. Ameryka udzieliła już zasadniczej zgodę na odroczenie płatności tych długów.

Sytuacja międzynarodowa i gospodarcza Łotwy wymaga zdecydowanych i szybkich posunięć. Łotwa należy do grupy państw, które żywią całkiem uzasadnione nadzieje osiągnięcia pomyślnych rezultatów.

ESTONJA: 1. Zezwolenie na wolną sprzedaż alkoholu. "Vaba Maa" - "Esmaspäev" /Nr.12.III.1933/: Na podstawie ustawy, wydanej przez władze podatkowe zostanie zniesiona koncesyjna sprzedaż alkoholu.

Odtąd każdy sklep spożywczy będzie mógł sprzedawać piwo i wino. W miastach zostaną otwarte restauracje nocne, pracujące do godz. 6-tej rano.

2. Nowy konsul generalny Estonji w Leningradzie. "Rev.Ztg." /Nr.67.III.1933/: Rząd mianował p.A.Warna, radcę poselstwa estońskiego w Moskwie konsulem generalnym w Leningradzie. P.A.Warna obejnie swe stanowisko 15 maja. Dotychczasowy konsul generalny dr.Lohk opuści stanowisko 1 kwietnia r.b. Od 1 kwietnia aż do 15 maja obowiązki konsula będzie pełnił dyrektor oddziału administracyjnego M.S.Z. p.Mullerson.-

3. Eksport bekonoń. "Rev.Ztg." /Nr.67.III.1933/: W ciągu m.stycznia i lutego r.b. wywieziono 4.552 centnarów bekonoń za 255.679 koron.

4. Wywiad estońskiego attaché rolniczego w sprawie możliwości eksportu. "Rev.Ztg." /Nr.67.III.1933/: Rolniczy attaché przy poselstwie estońskim w Londynie p.W.Raud udzielił prasie wywiadu w sprawie możliwości eksportu artykułów rolnych.

Polityka gospodarcza Niemiec dąży do tego, by przez zmniejszenie importu artykułów rolnych zapewnić byt swemu rolnictwu. Jak wiadomo, eksport jaj do Niemiec stał się już niemożliwym. Tak samo przedstawia się sprawa z eksportem masła i wątpliwą jest rzeczą, by Estonia do końca r.b. mogła wykorzystać dotychczasowy kontyngent /3 tys.tonn/.

Ponieważ zbyt masła do Francji, Czechosłowacji i Belgji nie nosi stałego charakteru, przeto należałoby zwrócić baczną uwagę na rynek angielski. Rzeczą jednak bardzo możliwą jest, że Anglija ograniczy dotychczasowy kontyngent. Wynika więc, że Anglija już prowadzi rokowania z kolonjami, by uzyskać ograniczenia kontyngentu. Australja zgodzi się zaniejszyć go o 6% pod tym warunkiem, że import masła z państw europejskich zostanie zmniejszony o 18%. Jaka kwota przypadnie każdemu państwu, a przedewszystkiem Estonji - niewiadomo. W każdym bądź razie położenie Estonji jest o wiele trudniejsze od państw skandynawskich, ponieważ większa część masła szła do Niemiec, obecnie zaś zaledwie trzecia część tego.

Rynek bekonońowy rokuje o wiele lepszą przyszłość.-

5. Stan Banku Estońskiego w okresie 7 - 15 marca. "Rev.Ztg." /Nr.66.III.1933/: Stan Banku Estońskiego w dn.15 i 7 marca w porównaniu z 15.II przedstawia się następująco:

	15.III	7.III.	15.II
Złoto	17,84 milj.kor.	17,8 milj.kor.	17,29 m.kor.
Dewizy	1,66 " "	1,68 " "	2,24 " "
Kredyt	20,88 " "	20,89 " "	20,65 " "
Banknoty	29,59 " "	30,05 " "	28,92 " "
Wys. pokrycia	44,64%	45,21%	45,17%.

§

X

X

X

